

- Dampskib paa indtil 200 Tons i indskrænket Fart;
- 5) at sidestille Kystfiskeriet ved Færøerne med Kystfiskeriet i Nord- og Østersøen;
 - 6) at lade Fart alene paa Nord- og Østersøen give Adgang til Opnaaelse af Fiskeskipperbevis af 1ste Klasse samt ved i Henhold til Udvalgets overvejende Stemning herfor
 - 7) at fratage Kravet om den udvidede Skibsførereksamen som Vilkaar for at føre Udvandrerkskib.

Blandt Ændringer, som de skete Henvendelser til Udvalget har givet Anledning til nærmere at drøfte, skal særlig nævnes et fremkommet Ønske om under § 1 i Navigationsundervisningsloven at opføre Tillægsprøve i Motorlære som en særlig Eksamen og i Forbindelse hermed i § 3 at borttage fra Sætteskipperprøven Faget „Grundbegreberne af Læren om Motorer“, hvilken Ændring vilde være ensbetydende med en Tilbagevenden til den af det forberedende Udvalg foreslaaede Ordning.

Udvalget har imidlertid afstaaet fra at foreslaa den paagældende Ændring som formentlig mindre hensigtsmæssig end den ved Lovforslaget tilsigtede Ordning. Dels synes nemlig den tiltagende Benyttelse af mindre Sejlskibe med Hjælpemotor at retfærdiggøre Kravet om Kendskab til Motorlære som fastslaaet Fag ved Sætteskipperprøven, navnlig i Betragtning af, at dette Fag kun vil kræve 20 à 30 Undervisningstimer. Og dels er Udvalget opmærksomt paa, at det saaledes etablerede Krav — jfr. § 32 i Lovforslaget angaaende Søneringen — ikke vil ramme den, der har erhvervet Bevis som Sætteskipper efter den nugældende Søneringslov og saaledes ikke har aflagt nogen Prøve i Motorlære. Thi en saadan Sætteskipper vil være berettiget til at føre Skib, der benytter Motor til Fremdrivning, i ganske samme Omfang som den, der erhverver Sætteskipperbevis efter at have bestaaet den her foreslaaede Sætteskipperprøve, omfattende ogsaa Motorlære. De ældre Sætteskipperes Uddannelse vil altsaa

i saa Henseende ikke kunne staa Maal med de yngres, medmindre de gennem en lovhjemlet, men frivillig Tillægsprøve i Motorlære eller paa anden fyldestgørende Maade i en af det offentlige foreskrevne Form godtgør fornødent Kendskab til Faget. I Betragtning af, at Reder og Fører af Skibe af den paagældende Størrelsesklasse ofte vil være forenede i samme Person, skønner Udvalget imidlertid ikke rettere, end at den mulige Trang til en saadan Prøve hensigtsmæssigst maa kunne afhjælpes ad administrativ Vej ved at lade de paagældende erholde Adgang til at erhverve Bevis for fornøden faglig Duelighed i Pasningen af Motorer hos de af Ministeren godkendte sagkyndige, jfr. Bestemmelsen i § 6, sidste Stykke, i Lovforslaget om Søneringen.

Navigationsundervisningsforslagets § 8 bestemmer, at de Krav, der i de enkelte Fag kan stilles ved Eksaminerne, fastsættes ved kongelig Anordning. Man har under Udvalgsbehandlingen været opmærksom paa, at et Mindretal af det forberedende Udvalg har udtalt som Forudsætning for dets Tilslutning til denne administrative Fastsættelse af Eksamenskravene, „at Fordringerne ikke bliver saa strenge, at der derved maatte befrygtes en kendelig Formindskelse i Tilgangen til Navigations-skolerne og dermed til Navigatorstanden“. I Henhold hertil har Landstingsudvalget fra Ministeriet indhentet Oplysning om de Krav, der i saa Henseende tænkes stillet. Bilagene Nr. 1—2 indeholder de fra Ministeriet afgivne Meddelelser om de paatænkte Krav, der tør formenes at ville fyldestgøre den af det forberedende Udvalgs Mindretal nys citerede Forudsætning. I øvrigt skal her henpeges paa den i Bilag Nr. 1 indeholdte saalydende Udtalelse: „Efter Ministeriets Formening kan Udkastet tjene som Grundlag for den nærmere Fastsættelse af Fordringerne ved de i Navigationslovforslaget ommeldte obligatoriske Eksaminer; men det bør i øvrigt erindres, at den endelige Afgrænsning af Stofmængden gennemgaaende maa finde Sted ved Tilrettelæggelsen af selve Læreøgerne“.